

Nr 89.

Av herr **Löfgren** i Stockholm, *angående revision av gällande bestämmelser om tull å automobiler och automobildelar.*

Enligt gällande tulltaxa äro tullsatserna för importerade automobiler 15 procent på värdet, under det att sammanlagda tullbeloppet å de delar, som behövas för en automobil vid import, drager en tull av tillhopa över 20 procent. Följden härav är, att en automobilfabrikation, som grundar sig på sammanläggande av importerade delar till automobiler (monteringsfabrik), i Sverige är omöjlig utan att därmed gynnas eller skyddas svensk tillverkning av automobildelar. Konsekvensen av den nuvarande tariffen är blott, att fabrikation bestående i montering av särskilt amerikanska automobiler, som försäljas i och över Sverige, upprättas i annat land. Genom att möjliggöra monteringsfabrikation här i Sverige skulle *dels* svensk arbetskraft komma till användning och *dels* svensk råvara i viss utsträckning därvid förbrukas.

Förutsättningen för en dylik utveckling synes vara, att förhållandet blir det motsatta mot för närvarande, sålunda att tullen på delar tillhopa blir väsentligt lägre än tullen på den färdiga bilen. Detta är förhållandet i t. ex. Danmark och Belgien, där produktion, som nu åsyftas, av betydande omfattning kommit till stånd.

På grund av vad sålunda anförts, får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan revision av tulltaxan, att tullen å importerade för automobiler erforderliga delar tillhopa blir väsentligt lägre än tullen å färdiga automobiler i den proportion, som må finnas skälig.

Stockholm den 19 januari 1925.

Eliel Löfgren.
